

BORSSZEM JANKÓ

AZ ÚJ PÁRIS.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Baka induló.

OK városból katonaság indul,
Búcsúóra a bús óra kondul.

Beh porzanék az országút alattuk,
Ha oly sok szem nem könnyezne miattuk!

Hej vig élet a katona élete,
De csak soha búcsúzni ne kellene!
De mit sirtok? hisz nem megyünk csatázni;
Török földre megyünk mi csak sétálni.

Török földre csak sétálni megyünk mi,
Hogy ott urak, földes urak legyünk mi!
Czifraságnak kell nekünk csak a puska,
Majd vigyáz ránk jó barátunk a muszka!

Vissza jövünk dicsőséggel, épségben,
Zenezóval, katonai szépségben.
Mégis sirtok? — Sirnak bizony, de még hogy!
Az a sok köny soha soha el nem fogy!

Hej! ne kéne csak ily módon megválni,
Ne mennétek török földre sétálni,
Ne lenne csak czifraságtok a puska,
Ne vigyázna csak reátok a muszka;

De mennétek vészes harciba halálig,
Győzni vérben vagy ott veszni egy szálig;
Mennétek csak a muszkára vétézül,
Nem hullna köny itthon senki szemébül!

Anyja fiát, nő az urát magátul
Küldené el, hogy ne maradjon hátul:
És ha mégis volna olyan ki sirna,
Csak az sirna, ki elmenni nem bírna!

Városligetto.

— Egy új európai gyógyhely. —

V ALAMINT a hajdani tudománynak Cartesius rendszere, úgy a mostaninak az Artesiusé szolgál alapul. Ezért fontos, hogy az emberi nem betegségei is minél előbb e rendszer nyomán orvosoltassanak, melyről nem áll, hogy: *Sigismundus vult decipi**). Mert a

*) »Zsigmondy (e rendszer alapítója) meg akar csalni.«

városligeti forrás gyógyereje akkora, hogy vele még *balneotherapiát* is lehet üzni, azaz bálnát, t. i. czethalat, is meg lehet gyógyítani vele. Sőt mi azt hisszük, hogy ezentul semmiféle budapestilenciális nyavalya nálunk meg nem fog gyökerezhetni. »Miasma — mi az ma?« fognak tréfálni unokáink.

A víz főerénye: hogy sok benne az oxygen, úgy hogy hatása csak oxigenleges, tehát pozitív, lehet. Főalkatrésze azonban a kén, mely oly hatalmas szer, hogy ily *kénszer* mellett kiki kénszerítve lesz meggyógyulni. A kén ugyyszólván azonos a sulphur-ral, mely a hőlyget sulphidákká (a sylphidák egy nemévé) sulphidealizálja. Ez eredmény az orvosi világban sulphurorért fog ily csinálni.

Ezenkívül a vízben sok magnesia is van, melynek mágnestartalma a közönséget okvetlen magához fogja vonzani. Van benne továbbá borax, mely rendkívül étvágyerjesztő és valóságos voracitást szül. A konyhasó (*sal conchae*) mindezeknek még különös haut-goût-t ad s ha halat tennénk a vízbe, az épen úgy heringgé válnék tőle, mint Kautz Gyula tanár Iheringgé, ha innék belőle.

Mert ivásra az artézi víz csak olyan jó mint fürdőre.

A kutra mindenestre szent *Yeo* szobrát kell fölállítani nemtő gyanánt. E körülmény hordó ereje igen nagy, mert ha a víz legcsekélyebb mennyisége már lehetővé teszi az ivást, akkor természetes, hogy a kura meghosszabbítása (az ivást is meghosszabbítván) lehetővé teszi az ivást. A főváros népesedési viszonyaira tehát az új gyógyhely a legnagyobb befolyással lesz.

Hogy mily betegségekből gyakorol az artézi víz különös hatást, azt még nehéz megmondani, de már az eddigi tapasztalatok is a következő gyógyászati tényekre vezettek:

A »*diarrhoea verborum*« súlyos esetei egy korty artézi víznek folytonos szájbantartása által rögtön meggyógyultak.

Az eddig gyógyithatatlan viziszony mindazokban az esetekben, melyekben a beteg a gyógyvíz bevételeitől nem irtózik, eo ipso rögtön megszüntnek tekinthető.

A »*trichocerasia*« vagyis a haj szárazsága rögtön elmúlik, mihelyt a haj e gyógyvízzel meglocsolatik.

A »*nervus rerum*« idült tompasága e víz nagy mennyiségben való elárusítása által alaposan orvosolható.

A *hideglelés* e víz ivásától okvetlen elmarad, mihelyt a beteg chinint olvaszt föl benne.

Az *étvágyhiány* teljesen megszűnik, ha a beteg kétszer 24 óráig e víznél egyebet le nem nyel.

Idült *dugulások* az artézi fúró által néhány hét alatt megszüntethetők.

Kétséget sem szenved, hogy az orvosi tapasztalás e víz gyógyhasznát még sok más esetben is meg fogja állapítani; egyelőre rajtunk a sor, hogy poharat szerezzünk, melyből a szenvedő emberiség megihassa, és kádat, melybe beülhessen.

DR. PRICSELINSZKY.

Congressusi tudósítások.

— Eredeti levelek. —

Berlin, jun. 28.

CONGRESSUS tegnap feloszlott, de ma ismét összehívult, mely eljárás az ügyrendhez látszik tartozni s hihetőleg arra van számítva, hogy a sok nagy üléséztől kimerült congressusi tagok időközben felüdülésükre albizottságilag al-üléseket tarthassanak, mely utóbbiak a fel-ülésektől szorosán megkülönböztetendők. Mint értesülök, közben étkezni is szoktak. A folytonos munka nagyon jól hat diplomatáinkra egy angol levelező szerint csak Waddington maga (ki valamennyi közt legkövőbb) két kilót veszett hasából, kinek előnyére azt nem tudom, — általában azt híresztelték, hogy Oroszország javára, de megfeszített figyelemmel sem voltam képes a gyarapodást Gorcsakoffon vagy Suvaloffon megészlelni. Marienbadnak eszerint a congressus veszélyes concurrentiát csinál. Üres óráikat az államférfiak földrajzi leczkékkel töltik be igen hasznosan és Bismarck soha nem mulasztja el kinek-kinek megrajzolandó penzumát föladni, de azért nemcsak Bismarck ad föl, Törökország, Anglia, Ausztria is fölad, de nem pensumokat.

Egy incidenst nem fogok fölemlítés nélkül hagyni Görögország reklamálta a voloi kikötőt, de Mehemed Ali azt találta, hogy bár sokat kötöttek ki a portával, de kikötők és kikötők közt mégis van különbség, minél fogva tengeri kikötőket inkább megtartja s helyette szárazföldieket enged át. Lord Beaconsfield azonban gunyosan oda vágta:

— Sic Volo sic jubeo! s a kérdés el volt döntve.

Kandia szigetéről Görögország nagyilekűen lemondott, de kárpótlásul Krétát követelte.

Andrássy erre szabadon Petőfy után a következő rögtönzettel készítette:

*Csábítólag cándiált a Kréta rá,
Csábjaít ki már sehogysem állhatá.*

Az egész congressus hangos kacagásra óhajtott fakadni, de nem értvén magyarul, csak mosolyogva vette tudomásul Gyula gróf sikerült elmésségét.

Epirus iránti igényeiről is le kellett a görögnek mondani s ismét Andrássy volt az, ki fejére idézte:

*Epirus kukoricaszár
Kapálatlan maradtál!*

Igy tréfálgatják el diplomatáink az időt, melyet nagyon jól töltenek. Szinte sajnálják, hogy már be kell fejezniök, de Bismarck igen sürgeti a berekesztést, mert sajnál annyi időt vesztegetni a keleti kérdésre. Szeretne már más kérdéseket csinálni és megoldani, nehogy a drága idő hiába pocsékolódjék.

* * *

Berlin, jul. 2.

Ma ismét igen szerencsés osztozkodási napja volt a congressusnak. Tegnap széltiben osztatott fel Törökország, ma hosszában, holnap rézsut fog feldarabolatni. Ismerik azt a bizonyos kézi gyermek-panorámát, henger, melyben apró színes üvegcsék vannak? Hogy ne ismernek? Felrázzuk s a legváltozatosabb alakzatok jelenkez-

nek a hengernek vaküvegén. Ilyet szerzetetett be Bismarck a diplomata uraknak. Minden üvegcsét egy-egy török szandsákság helyettesít. Meg-megrázogatják s folyton uj, szellemes combinatiókat kapnak, melyek közül a legcsinosabb formájú rendesen elfogadtatik.

»Congressusi színes-cső«-nek nevezték el ez ujdívatu játékszert s a játékkereskedésekben már nagyban árulják.

* * *

Berlin, jul. 3.

A congressus eddigi eredményeit itt is 2 ly-el fogadják, önöknél kétségkívül két-elynél több ly-el. Nem hiszik ugyanis, hogy a porta belenyugodjék a hozott határozatokba. A porta képviselői hallgatnak, de ez tetetés lehet s tán azt hiszi a porta, hogy »port a szemükbe« egyelőre a legjobb politika. Később majd tán segítségére jön valamely bonyodalom, hatalom vagy másféle alom; csak egy alom igen bizonytalan: a nyugalom. Fájdalom!

DIVAT.

— Az új mantilla. —

Móricz. — Bella, te neheztelsz rám?

Bella. — Már miért?

Móricz. — Mert nem nyujtod kezed.

Bella. — De hogy nyujtsam, mikor lefogja az uj köpönyeg.

Móricz. — Ó tempora!

Bella. — Ó Móricz!

VÁLASZTÁSI MOZGALMAK.

Szélsőbaloldali jelöltek:

A kukutyini kerületben: b. Baldácsy Antal. Kókai kerületben (hol a zabot hegyezik): b. Baldácsy Antal. Kis-Léta: b. Baldácsy Antal Nagy-Léta: b. Baldácsy Antal. Alsó-Léta: b. Baldácsy Antal. Felső Léta: b. Baldácsy Antal. Tiszahát: b. Baldácsy Antal. Rimóc (a pislogó nyul hazája): b. Baldácsy Antal. Ugy látszik az ő programja legkelendőbb.

A szélsőbalnak sok a kerületje, de nem tud jelölteket fogni, az egyesült ellenzéknek sok a jelöltje, hanem kevés a kerülete. Nem volna lehetséges egy újabb fúzió? Péld.: »legeslegegye ültebb ellenzék« czimmel.

Az országuton szemben a Sándor-utczával új kereskedés nyílt meg választási kellékekre. Kaphatók: tollak, zászlók, kulacsok, fokosok stb. Kár hogy az élelmes kereskedő nem árul kész programokat is.

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Asztat mandja a moszka, hoid vezet Bicsbul az ót Konstantenóplba, de az ót merre vezet vissza Moszkaországbo, hoid ha Bics bezárva van?

Türük ember egészen beteg; Moszkaországnak lába fáj, Németországnak feje fáj, még is ezek rá érik a beteg embert jójítani.

Roméliát fogja odavaló miliczia őrizni, Európa fogja ellenőrizni, Törökország meg fogja ellenőrizni. És kongresszus esztet elfogata ellenzés nélkül. Sodálatos.

Nikita még mindig a seregével a Spuztul Podgoriczába vezető uton állja. No ugye hoid ü egy utonálló!

Még merik állítani, hoid moszka nem szereti benünket, pedig milen régen vágyódik az Aja Sophia otán és mast hoid megkapta Tüürkországtól Sophiát, hadja nekünk az aját.

Mekora pazerolás (nem páczérolás) hoid kiatak 30 miliont mazgositásra, hiszen az a hir, hoid megyönk Boszniaába, ogy mazgositata egész Madjarország ingyér.

Régi közmondás mandja: aki mint vet, ogy arat. A graf Ondráschi, hoid ha elvetette volna kongresszhatározatokat,

arata volna nagy tetszés. De az ü magvetés fogja csak teremni megvetés.

Rasz jel, hoid Boszniát még nem is foglaltok el és mán van vele elfoglalva egész Madjararság.

Mandják, hoid kongressz dönti el kelet sarsát. Enek moszaj leni igaz, mert látszik, hoid amit döntött az csakogyan álja fejtetön.

Hát Anglia tete inditványt, hoid rendezönk Bosznia. Nem értem mit vétettönk Anglusnak, hoid ogy jölöli benönket.

Asztat sem értem, hoidan bírtak. Ondráschi meg Beaconsfield moszkanak annyit engedni. Kezdem látni be, hoid moszka nemesok hódító, hanem bódító is.

Boszniának ha van is sak szilvaize, még sincsen magyarok szájaize szerint. Asztat is vagyok kíváncsi todni, hoid szilván kívül nem ott terem-e a szoltánfüge?

Egyptomba mikar volt a nadj döghalál elsöszülöttek közöte, zsidók jelölték bárányvérel, hoid ük tartozák váloztott néphez. Nálonk meg jelöltek akarják elérni bikavérrel, hoid legyének számitva választot néphez.

Trónbeszéd volta olan hideg, hoid egész arszáajölést berekesztette.

KATHEDRALI BÖLCSESSÉGEK

Gyöngye tehetségü levén, meghütötte magát.

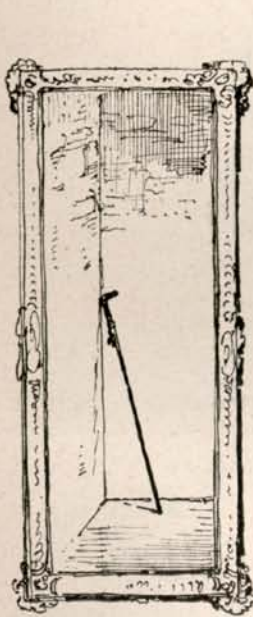
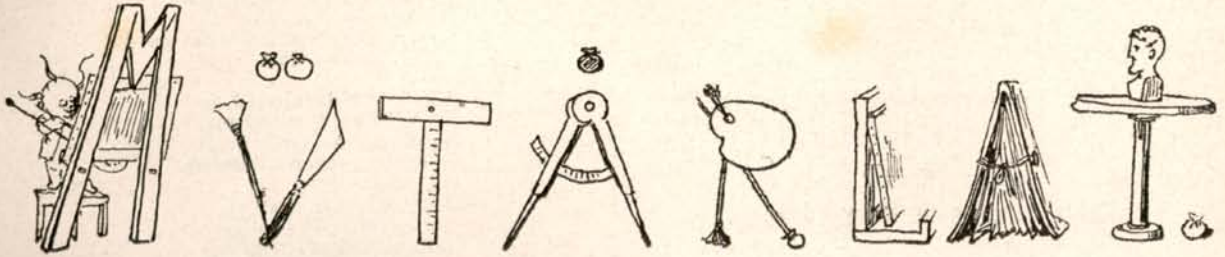
Ezt jó lesz emlékezetökbén megtartani: »hogy sok ember akkor gondolja meg, mit mondott, a mikor már kimondta.

Ösnemzésnek azt nevezük, midön a gyermek apa s anya nélkül születik.

Moneroknak nevezük azokat az embereket, akik 500,000 év folyamában állatokká fejlődtek.

Zsiráf és ló voltaképen mindegy; csak ha pupja van nevezük tevének.

Bastard az, mikor p. a him egy oroszlán s a nyöstény egy tigris, ami legsüröbben fordul elő a házi nyulaknál.

Pihenő vándor.

Zsedényi E. gyermek-korából.

Siró szerencsén fju hátulról.

Hazatérő méhraj.

Suttyomberky Dárius

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden elött!

Akartam pihenni. Jelszavam volt: Dolce far niente. Lett belőle: niente! Hurczolnak már faluról-falu a. Életem két igének hajtogatásából áll.

Iszom

iszol

iszik stb végesvégig az egész conjugation.

Aztán:

kiabálok

kiabálsz

kiabál.

detto — detto — detto

Ma még csak 4-szer reggeliztem, 5-ször vilásreggeliztem, 8-szor ebédelt m, 12-szer uszonnáztam. Hányszor fogok vacsorálni, még bizonytalan.

Egy láda »speise-pulver« képezi bagázsiam legfontosabb részét.

Meddig állom ki így, nem tudom. De meg kell próbálnom, mert szélbali ellenjelöltemnek nagyon nagy gyomra és jó emésztőkép ssége van, (az »Egyetértés«-től se lesz rosszul!)

Tarthatok tőle, hogy megeszi népszerűségemet. Rajta hát, amíg belém fér.

Ha kidülök, azt mondom:

Pakolj Pista!

IDEKI TROMBITA.

Kutya congressus Nagy-Váradon.

— Valóságos kutya-komédia 1 énekben s 14 rajzban. —

Elvakkantja: *Csaholmányi Ebaminondás.*

ENGE a lant ócskaságot.
Amde én meg mostan.
A hír szárnyán kutyaféle
Ujdonságot hoztam.

Történt ott hol él a szamár,
De pusztul az írő,
Történt mondom ez a kis heccz,
Magno Váradíno.

A városnak bölcs atyái
Tanácskozni gyűltek;
— Ki mondom én pedig tudom,
Hogy a bajom gyül meg.

De nem félek, mert igaz szó
Mit zeng lantom hurja;
Kimondom, mert ha benn marad,
Oldalam kifurja.

Össze gyűlnek és azután
— Hagyjatok, ti rémek! —
A kutyanak szabadsága
Szünetetessék meg.

Az a kutya akinek itt
Se joga, se dolga:
Pusztuljon el s huzassék le
A pergamen róla.

No lett erre nagy háborgás!
Soha ennek párját!
Mert hát sok volt, a ki szörnyen
Szerette kutyáját.

S hogy ne legyen belőle baj,
S Tisza ne ízéljen:
Nagy népgyűlést hívnak össze
»Kutyagyűlés« néven.

Össze gyűl itt polgár, jogász,
Czigány, inas, diák,
Csapnak olyan larmát, hogy majd
Felfordul a világ.

Elnök közfelvonítással
Választatik nyomban.
Beszélni kezd, ámde kevés
Szusz vagyon a hangban.

Mig végre a zajongó nép
Lecsöndesül s hallgat.
Fölnyekken az elnöki szó
S bölcs beszédet hallat.

Vádolja a Senatust, mely
Még Bachnál is bakabb,
Mert akkor mi rabok valánk,
De a kutya szabad.

Szajkosár volt szánkon; de a
Kutya szája nyitva,

Igy szól, egy nagy szajkosarat
Szájára toszitva.

Szabadság és egyenlőség
Olyan eszme, mellyet
Élvezzen a kutya is, ha
Élvezi a nemzet!

Mert bizony e nemzet is volt
Kutyasorban hajdan,
Mert nem kutya-baj az, ha a
Kutya van a bajban.

»Én a kutyák dolgában is
Kormány kezét látom!«
Igy szól; lévén Pali bácsi
Negyven-nyolczas párton.

»Bűnök büne ez barátim
Esküszöm az égre!«
Mondá s bölcsen visszazökken
Az elnöki székbe.

Föláll mostan iczi-piczi
Prókátor parányi.
Zeus ucsse! nincsen szegény
Egy mopszli-kutyányi.

Mondja, hogy ő a kutyák közt
Különbségét tézsen;
És érveit egymás után
Fölsorolja szépen.

»Ösmerek én nemes kutyát
És paraszt kutyát is!«

Közbe szól egy jogász gyerek:
»Nem áll! Mater canis!

E világon minden ebnek
Jó nemes az őse.
Mivel hogyhát mindeniknek:
Vagyon kutyabőre.

Sőt a diplomát is önnek
Kutyabőrre irták,
Ostorra is kutya-bőrből
Csinálják az irhát!«

Közbeszólót miután az
Elnök inti rendre,
Prókátor ur érvel tovább
Nagy páthosszal, zengve:

»Én uraim nyakravalót
Javaslok a nyakba;
Vas karikát, a mely tartsa
A kutyákat sakkba.

Im itt vagyon egy diszpédány
Mopszli fajta vóna,
Szegénykének vas karika.
A nyakravalója!«

Bölcs szemerét követi s mond
Vétót a halálnak

S a diszpédányt balzsebébe
Dugja kabátjának.

Helyeselik mindannyian,
Zugó moraj támad,
És kimondák, »A s y l u m« lesz.
A kutyáknak Várad.

Hisz Róma is Asylum volt,
Menekültek fészke.
Mégis milyen hatalmas nép
Lett belőle végre.

Föláll mostan Pöczök mester
Pödörntve bajsán;

Mondá: szólás-joga vagyon,
Kilencz kutyát tartván.

»Érdemes nép! Én azt tartom,
S ugyis van a sorja:
Én nálam is erősebb a
Bodri mint a Morva.

Ugy a rendi, hogy a gyengébb
Kitérjen elüle,
Mert ha nem: hát taglóznak a
Csapásától dül le!

Fére tehát porókátor
Mer' most én beszílek
Már hiába, beszíd nekü,
Csak pityke az illet.

Nyakra való az kutyának.
Igen nagyon bajos.
Ezt akartam mondani, meg:
Éljen Kossuth Lajos.»

S hogy a szava eldördüle,
Fölállott utána.

Szónokolni bűvös hangon:
Domine de Spárga.

»Legyen akár így, vagy amúgy
Az semmitsem tézsen
Amíg ez a világ olyan
Kutya-világ lézsen!«

Szólt s bájróni gyüölöettel
Szétekintve büszkén:

Ékes, nemes szavaira
Harsogót prüsszentvén.

De odakünn az érdemes
Kutyaságos rendek.
Éktelen nagy orditással
Zavarják a csendet;

Nem győzik már várni tovább
Mi lézsen a vége,
Mit mond jövő sorsuk felől
A gyülés népsége.

A szentenczja mi lézsen hát?
Élet-é, vagy halál?...
... De im kilép közibök a
Minden-lébe-kanál.

»Mélyen tisztelt vonitgató
Kutyaságos rendek!
Mit a gyülés határoza
Hallgassák meg kendtek;

Bizottság megy a kormányhoz,
— Kutyák komisjója —
Én vagyok e bizottságnak,
Lelkes szószolója,

És elmondjuk a mit önök
Csak érezni tudnak,
Jaj lesz akkor a városnak,
Jaj, a szenátusnak!«

Szava után eget rázó
Fölvonítás támad;
Kanál pajtás, aranyos!
Kéne a te szádát!

Kutya-gyűlés határozat
Hangzik ilyen formán:
Kutyák baját orvosolja
A bölcs magas kormány!

* * *
Ebből csak az a tanúság,
— Emlékedbe vésd be, —
Ne köss kardot, és ne bizzál
Kutya-emberségbe.

Hej, mert boldog az a város,
Kutyabaja sincsen,
Mely halad a maga útján
S »kutyabaja« nincsen.

Mikor az ember olvas, és egy lappal többet fordít.

Midőn a gyermek megszületett —
— a bátor férfi nyugodni ment a
nelhéz mű befejezte után.

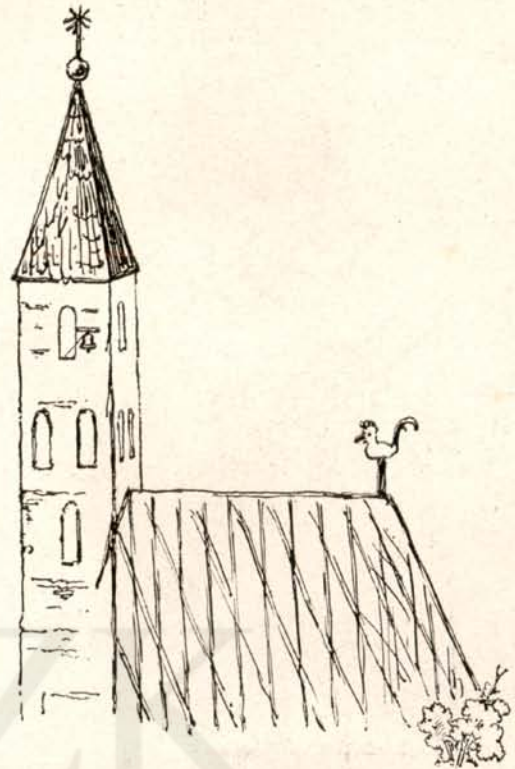
* * *
A jó tyuk napjában egy-egy
tojást tojik —
— a szomszédasszony pedig állítá,
hogy ő még két annyira is képes.

* * *
A tanár ur ki nem állhatván
tovább a sok bolha csipést —
— eselédjei számára is külön ágyat
volt kénytelen megrendelni.

* * *
Az ökrök szétszórtan legelész-
tek —
— s a tudós ur levétvén komolyságát,
önkéntelenül követte példájokat.

* * *
A főispány a szegény nép örö-
mére —
— anyja diszruháit vette föl magára.

HIRES FÉRFIAK KIADATLAN MŰVEL.

Szász Károly sajátkezű rajzolatja; készült a Kisfaludy-társaság egy szerdai ülésén, bizonyosan mikor Csalomjaitól olvastak föl szatírákat. E szatírák melancholiára stimulték a költő-festő kedélyét: nagy-enyedi diák-korára emlékezett s im odaveté a nagy-enyedi templomot, tornyostul, de nem alapostul. A tető kidolgozása a középkori cserépfedőipar gondos tanulmányára mutat, a toronygomb gombászatilag jeles, a csillag méltó volna spektroskopikus vizsgálatokra. A földél végibe kálvinista kakas lábatlankodik; farka önéretesen kunkorodott, taréja büszkén emelkedik az égnek. Zoologiailag Brahma Putra volna, ha vastag nyaka nem emlékeztetne Erdélyre. A torony harmadik emeletén apró kolomp lödörög a falon; czérnaszál huzza. Gyöngéd reminiszccenzia az iskolai órák kezdődésére és végződésére. A kakas alatt lombos fa, melyre a »Nibelungok« fordítója syntaxista korában föl-fölmászott és le-lecsett. Botanique: a fa nem uborka fa. A képen a levegő kidolgozása (a fény és melegség) Claude-Lorraine vall, a távol biztos kezelése pedig Van der Veldére.

Fületlen gombok.

Furcsa az, hogy a gomb kisebb a gőmbnél.

A katona az a békében, ami nyáron a kályha.

Régiség.

(Dr. Henszlmán Imre lelete.)

— Virág nyelv. —

(Különféle új magyar írásokból.)

Zöldellő májusi lehelletek.

*

Tétlenség okozta önhitt feledés.

*

A puszta tér varázshangulata kedélyünk néma hurja.

*

Lebegő léptekkel szárnyalt a szendeség leánya.

* * *

— Tudomány. —

— »Szatmár« máj. 4. —

A hasonszenvészetnek lényegéről és a gyógyászat általános szelleméről.

Közölve Dr. F. sz. járási orvostól.

A mindennapi tapasztalás elegendően bebizonyítja, hogy csak a józan (Ecclectismusban) választékonytságban igazi üdv a betegek gyógykezeléséért található. Valamint a méh, mely minden virágból mézet huz, és látszólag lényegtelenebből gyakran többet, mint a legfényesebből, úgy a gyakorló orvosnak minden gyógymódban hasznot meríteni kell a beteg számára! és valóban mindenütt fog valamit találni, mely idejében és találó helyen alkalmazva hasznot is hoz.

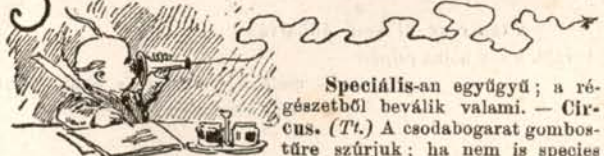
Nép orvosság, sympaticus curák, Baumscheidtizmus, hidegviz, ásványvizek, fürdők, Homöopathia; Magnetismus, villanyozás, swedicus gymnastica, és rationalis fisiologikus gyógymód, mind a gyakorló orvosnak ki kell állítani a Contingenst, melyet a körülményekhez képest alkalmazva, értekesíteni tudnia kell.

Vessünk egyszer egy pártatlan pillantást a világ historicus történeteknek nagy terére, kiderül, hogy a gyógyászatnak történetiben, a Culturának a története, és a gyors előléptetés, a szellemi és moralicus műveltségnek reflektálja.

Fokozatosan látjuk a gyógyászatot a nyers empiriából, a kiskorúságnak állapotjából, kibonczolni, és solidosabb basisra természet szerinti elvekre a gyógytudománynak nagy építését eszközölni, stb.

(Igy megy ez végig hasábokon. A munka — persze fordítás — lehetne érdemes is, ha az ázsiai szerkesztő ur, a helyett, hogy a »netaláni styláris hibák végett elnézést kér«, vette volna magának azt a fáradságot hogy — föltéve hogy maga különb stylista mint ez a dolgozótárs — a nevelés csodabogarakat ütötte volna nyélbe. Ez a lap különben a legelmaradottabb valamennyi vidéki lapok közül, melynek szerkesztője ugyálszik csak úgy lett szerkesztővé, mert valami »tisztességes mesterségre« nem volt talentoma, mint mondta színész öcseséről az elkeseredett bácsi. E lapnak ugyanabban a számában, melyből e csodabogarat kiháláztuk, egy t a n i t ó is közöl cikket, mely édes testvér a doctor uréval. Minden közönségnek olyan lapja van, a melyet megérdemel.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Speciális-an együgyű; a régészetből beválik valami. — CIRCUS. (Tl.) A csodabogarat gombostűre szúrjuk; ha nem is species nova, érdekes. — S. B. Beválnak, de egyebet is kéne próbálni, nemcsak ezt a kettőt. B. K. Az archaeologico-botanicára tán rákerül a sor, a többi gyöngesség. — W. (Ds.) Kenje át az ilyeneket az »Ü«-s«-nek, ott kapva-kapnak rajta. — S. J. (Mtszk.) Omne quod est nimium, vertitur in vitium, különben pedig durva. — Szemes. Bevált egy-kettő. — K. B. (N.-Knsz.) A jövő számban egész oldalt fogunk szentelni e jeles gallo-hungarico-journalistikus furaságnak. — S. M. Ügyesek; folytassa. — Virgil. (Bltn.-Frd.) Szörnyű gyarlóság. Virgil is alszik néha, nemcsak bönus Homerus. — M. I. (Sz.-Udrhly) Hol köll itt nevetni? — Absentius. Mehet a többi után.